

[Christmas Møller.]

gennemført. Man kunde knapt vente Lands-tingsvalget over, og selv om det snart er en gammel Vittighed, at der er lovet en Landsdel et bestemt Beløb, behøver In- denrigsministeren jo slet ikke at være til Stede, han kunde have sendt en Check derover, man har vel Kendskab til dette moderne Betalingsmiddel. Nu ser det nær- mest ud til, at Udligningen sammen med andre Skatter skal gaa i Udvalg. (*Kors- gaard*: Kommission). Udvalg er et nyt Udtryk for Kommission, det troede jeg, det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde lagt Mærke til; det hedder ikke Kommis- sion mere, det hedder Udvalg.

Inden Valget var Spørgsmaalet om Valutacentralen og dens Forbliven af fuld- kommen afgørende Betydning. Nu hører man fra Handelsministeren, at det kan nok være, man skal have den et Stykke Tid endnu, man kan kunde dog tænke sig væsentlige Ændringer.

Altsaa, paa alle afgørende Omraader, med Hensyn til Landets Forfatning baade kommunalt og politisk, med Hensyn til For- svaret, med Hensyn til Landets Skattepoli- tik, med Hensyn til det afgørende Spørgsmaal om den Handelspolitik, der skal føres her i Landet, er det Svar, Regeringen ved denne Finanslovforhandling har givet, dette: Det skal man nok faa Besked om senere. Det har man overhovedet ikke nogen som helst Besked til Befolkningen om. Og naturlig- vis maa man, som Arbejdssystemet og Re- geringssystemet er, afvente disse Forslag og se, hvilken Stilling Regeringen tager, saa vil vi tage Stilling til det og eventuelt, som jeg har sagt det tidligere, i positiv Form angive vor egen Stilling. Men det vilde utvivlsomt have været rimeligt, at vi havde faaet klar Besked allerede nu, saa at man saa hurtigt som muligt kunde være skredet til Arbejdet, saa meget mere som der paa en Række Omraader baade handels- politisk og med Hensyn til Skatterne og først og fremmest med Hensyn til Landets Værn utvivlsomt er stor Hast paa Færde.

Under disse Forhold har jeg kun et Par ganske enkelte Bemærkninger at gøre, dels til Ministrene, dels til et Par enkelte Medlemmer.

Med Hensyn til Handelspolitikken og den Redegørelse, vi har faaet fra Udenrigs- ministeren, og den Redegørelse, der i øvrigt er givet angaaende vore Forhold, vil jeg sige, at mit Parti agter i Folketingets Finans- udvalg at anmode om at faa forelagt hele det Materiale, der er vedrørende Valuta-

kontorets Administration og Direktiver for Aaret 1936. Det er rimeligt at faa Besked, saaledes at Besked videre kan gives om, efter hvilken Plan der er tildelt Valutaattester i 1936. Der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, at der ikke paa dette Omraade er givet en saa klar og udtømmende Besked, som det høje Ting havde Krav paa.

Jeg spurgte den højtærede Udenrigs- minister, om Tallene for de første 9 Maane- der af 1936, 50 Mill. Kr. forøget Køb og 70 Mill. Kr. forøget Salg, kunde holde. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var nær- mest fornærmet over, at et saadant Spørgs- maal kunde stilles. Dette Tal viser til fulde, at man ikke, medens man har fulgt hele den Sag op, har udstedt Valutaattester i et saa- dant Omfang, at Køb og Salg kunde fore- gaa som stipuleret imellem de to Lande. De to Tal viser dette fuldkommen tydeligt. Det nytter ikke, at Udenrigsministeren vil stille sig paa det Standpunkt, at først langt ind i Perioden, efter at et halvt Aar var gaaet, havde man Opmærksomheden hen- vendt paa, at nu vilde der blive et for ringe Køb. Man maatte allerede fra første Færd, naar man roste Tysklandstraktaten, som man gjorde, have været forberedt paa, at der ogsaa skulde være et større Køb fra dansk Side.

Derfor vil vi i Finansudvalget begære forelagt, paa hvilket Grundlag Valutakon- toret har administreret denne Sag, og jeg kan ikke tænke mig, at den høje Regering paa nogen som helst Maade vil nægte saa- dan Oplysning. Jeg vil dernæst gerne sige, at man kan saa heller ikke være blind for, at man ogsaa inden for industrielle Kredse — den højtærede Handelsminister kan ikke være uvidende om det Cirkulære, der er udsendt til en Række industrielle Virk- somheder — er overmaade ængstelig for Situationen i Dag med Hensyn til Frem- skaffelsen af Raavarer, og det maa derfor være Handelsministerens og i det hele Ministeriets Pligt at give en Redegørelse for, hvorledes Stillingen er.

Jeg vil i denne Forbindelse angaaende hele vor økonomiske Politik — ved Siden af at henvise til de Bemærkninger, som jeg, første Gang jeg havde Ordet, gjorde an- gaaende vort Lands Landbrugspolitik og Landbrugseksport — sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg naturligvis ikke talte om Smørkort. Jeg ved ikke, hvem det rammer stærkest, den højtærede Land- brugsminister eller mig, at han virkelig kan tro, at jeg har talt om Smørkort. Jeg har talt om Smørproduktionen, som ikke kunde øges, og har over for Landbrugsministeren